

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/76/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6616213940
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6616213940.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: I. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. 8, H., zastúpený: Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., IČO: 47 256 907, Legionárska 7158/5, 911 01 Trenčín, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o určenie, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Lučenci č. k. 21Csp/132/2016 - 43, zo dňa 06. februára 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu v I. výroku, ktorým súd žalovanému uložil povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 968,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, **p o t v r d z u j e .**

II. Rozsudok okresného súdu v II. výroku o finančnom zadostučinení a v III. výroku o trovách konania **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ō v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 968 eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi finančné zadostučinenie vo výške 400 eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 100 %.

2. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žaloba žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia je dôvodná (§ 451 Občianskeho zákonníka). Na základe zmluvy o úvere zo dňa 25.07.2015 č. 102303638 poskytol žalovaný žalobcovi peňažné prostriedky v sume 1 000,- eur s tým, že žalovaný mu mal vrátiť túto sumu zvýšenú o úroky (68,8 % t.j. 688,- eur) a poplatky (280,- eur), celkom mal vrátiť sumu 1 968,- eur. Súd ustálil, že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, žalobca vystupoval v zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľ a žalovaný ako dodávateľ. Zmluva neobsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ust. § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1), kedy v zmysle § 11 cit. zákona je úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. Súbežne zo zmluvou o úvere žalovaný uzavrel so žalobcom dohodu o splátkach označenú ako Splátkový kalendár k zmluve 102303638, pričom údaje zmluvy o úvere a splátkového kalendára sú rozdielne - doba trvania, termín konečnej splatnosti úveru v zmluve je dohodnutý do 25.07.2016, v splátkovom kalendári vzhľadom na termíny splátok do 28.07.2016. Zo zmluvy o úvere nevyplýva výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve nie je správne uvedená RPMN (hodnota 28 %), pretože do jej výpočtu bola započítaná iba odplata za úver vo výške 280 eur (28 %), hoci mal byť započítaný aj úrok vo výške 688 eur (68,8 %). Teda hodnota RPMN je uvedená v neprospech spotrebiteľa - ide o nekalú obchodnú praktiku žalovaného, a predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku (§ 52 a nasl.

Občianskeho zákonníka). Keďže žalobca žalovanému zaplatil na úvere spolu sumu 1 968,- eur, žalovaný sa obohatil na jeho úkor o 968,- eur. Potom túto sumu je žalovaný povinný žalobcovi vydať - vrátiť.

3. Žalobca tiež žiadal, aby mu žalovaný z vyššie uvedených dôvodov zaplatil primerané finančné zadosťučinenie vo výške 400 eur s poukazom na ust. § 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Súd posúdil žalobný návrh za dôvodný aj v tejto časti. V danej spotrebiteľskej zmluve sa nachádzajú viaceré neprijateľné zmluvné podmienky. Preto suma 400 eur sa z tohto hľadiska zdá ako veľmi mierna až poddimenzovaná. Pri posudzovaní výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd vychádzal z rozsiahlych poznatkov súdov a iných inštitúcií, z ktorých vyplýva, že žalovaný je všeobecne známy praktikami obchádzania protiúžerných opatrení prijímaných zákonodarcom. V odôvodnení rozhodnutia súd cituje z viacerých konkrétnych rozhodnutí súdov pokiaľ ide o možné hľadiská a kritériá pre priznanie finančného zadosťučinenia. Aj v danom prípade ide o obdobnú situáciu, kedy výška úrokov a poplatkov vyžadovaných žalovaným od žalobcu sa javí veľmi vysoká, predstavuje takmer 100 % ročne zo sumy získanej od spoločnosti POHOTOVOST s.r.o. Ak žalovaný realizuje obchody na finančnom trhu, tak už len samotnými úrokmi sa majú pokryť aj náklady spojené s podnikaním a tak extrémny administratívny poplatok je neobhájiteľný z hľadiska proporcionality a dobrých mravov. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že požadovaná výška primeraného finančného zadosťučinenia v sume 400,- eur požadovaná žalobcom je dôvodná.

4. Pokiaľ sa žalobca žalobným návrhom domáhal určenia, že zmluva o úvere č. 102303638 zo dňa 25.07.2015 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov, súd tento problém riešil len ako predbežnú otázku, pričom sa priklonil k názoru žalobcu, že zmluva je skutočne bezúročná a bezpoplatková (§ 137 CSP, § 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka) z dôvodov, ktoré sú uvedené vyššie.

5. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP (pomere úspechu strán vo veci) v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP. V prejednávanej veci mal žalobca úspech 100 %, preto mu súd priznal nárok na plnú náhradu trov konania.

6. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že rozhodnutie okresného súdu nie je náležite odôvodnené, čím súd odňal žalovanému možnosť konať pred súdom. Na základe vykonaných dôkazov súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil.

7. Žalovaný trvá na názore, že nedošlo k naplneniu dôvodov, na ktoré ani priamo žalobca nepoukázal, aby bolo možné danú zmluvu o spotrebiteľskom úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Výška počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov je jasne uvedená priamo na prednej strane zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Dlužník (žalobca) sa zmluvou zo dňa 25.07.2015 zaviazal k úhrade jednej splátky vo výške 1 968 eur s termínom splatnosti dňa 25.07.2016. Následne však dlžník požiadal v ten istý deň o možnosť využitia splátkového kalendára - o uzavretie dohody o plnení v splátkach. Dlužník bol s jej obsahom oboznámený, na znak čoho ju podpísal. V zmysle dohody o splátkach sa dlžník zaviazal uhradiť celkovú čiastku v 12-tich pravidelných mesačných splátkach po 164,- eur, vždy k 28. kalendárnemu dňu v mesiaci počnúc dňom 28.08.2015. Žalobca bol pri podpise zmluvy upovedomený o rozdielnej, nie však nesprávne uvedenej RPMN (RPMN je iná pri jednorázovom splatení, iná pri splatení v splátkach). Výška RPMN je vypočítaná v zmysle prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. podľa vzorca platného a účinného v čase uzatvárania zmluvy. V zmluve o úvere je odplata pri poskytnutí prostriedkov vo výške 280 eur, čo predstavuje RPMN 28 %. V zmluve o úvere zobral žalobca na vedomie, že výška priemernej hodnoty ročnej RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpisu zmluvy je vo výške 25,88 %. RPMN neprevýšila dvojnásobok priemernej hodnôt RPMN, ako aj uvedenie priemernej ročnej RPMN. Žalobca poukazuje na závery Rozsudku súdneho dvora z 09.11.2016 C-42/15, že zmluva o úvere nemusí byť vyhotovená ako jediný dokument, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala termíny splatnosti splátok pokiaľ podmienky zmluvy bez ťažkostí a s istotou umožňujú spotrebiteľovi identifikovať dátumy splátok.

8. Žalovaný razantne odmieta, že by z jeho strany došlo k bezdôvodnému obohateniu. Žalovaný je toho názoru, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon (§ 451 Občianskeho zákonníka). Žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, zmluva o úvere nebola vyhlásená za neplatnú, právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy nikdy neodpadol a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov.

9. Žalobca navrhol rozsudok potvrdiť. Vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že podľa jeho názoru žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne iné relevantné skutočnosti ako v doposiaľ zaslaných vyjadreniach, ktoré by odôvodňovali iný záver súdu ako vyslovil okresný súd. Súd sa aj bez návrhu účastníka konania musí vyrovnáť so všetkými relevantnými právnymi normami aplikovateľnými na konkrétny prípad. V tomto prípade súd nepochybil, keď aplikoval ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a oprel sa o judikatúru vnútroštátnych súdov v oblasti ochrany spotrebiteľa. Nie je možno stotožniť sa s argumentáciou žalovaného, keď tvrdí, že žalobca sa mal najskôr zaviazať k úhrade úveru jednou splátkou vo výške 1 968 eur a v ten istý deň požiadať o možnosť splátkového kalendára. Žalobca nemal nikdy v úmysle platiť úver jednorázovo najmä za stavu, keď si žalobca predmetným úverom riešil nepriaznivú finančnú situáciu. Preto je tvrdenie žalobcu ohľadom výpočtu RPMN tendenčné. Súd správne považoval údaj o RPMN za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá spočíva v nesprávnom uvedení RPMN v neprospech spotrebiteľa. Súd sa s touto otázkou vyčerpávajúco vypořiadal pod bodom 17. rozsudku. Žalobca opomenul, že vzhľadom na viaceré pochybenia z jeho strany, ktoré majú za následok, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, je plnenie žalobcu nad istinu úveru poskytnuté žalovanému bez právneho dôvodu. Odvolanie žalovaného proti výroku II. je tendenčné a bez poskytnutia akejkoľvek argumentácie.

10. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd uložil žalovanému vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 968,- eur podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil a vo výroku o povinnosti žalovaného poskytnúť žalobcovi finančné zadostučinenie vo výške 400 eur podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 písm. c) CSP). Zároveň odvolací súd zrušil aj zvislý výrok o trovách konania.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že okresný súd vec správne skutkovo a právne posúdil pokiaľ mal zato, že predmetná zmluva je svojím charakterom zmluva spotrebiteľská a že úver, ktorý bol žalobcovi poskytnutý na jej základe je treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd sa plne stotožňuje s dôvodmi, ktoré v tejto súvislosti uviedol v odôvodnení rozhodnutia okresný súd, na tieto dôvody odkazuje. V odvolacom konaní odvolateľ neuviedol iné dôvody než tie, s ktorými sa už vysporiadal okresný súd. Potom je správny aj záver okresného súdu o dôvodnosti nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného a odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku I., ktorým súd uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 968 eur potvrdil z tých istých dôvodov, ktoré uviedol v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd v súlade s ods. 2 ust. § 387 CSP svoje rozhodnutie bližšie neodôvodňoval iba dodáva, že rozhodnutie okresného súdu je v tomto odôvodnené v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. K námietke žalovaného týkajúcej sa RPMN ako obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere odvolací súd navyše dodáva, že informácia o RPMN má byť znázornená aj pomocou reprezentatívneho príkladu, čo v danom prípade chýba. Niet pochyb o tom, že RPMN je v prípade splatenia úveru jednou splátkou nižšia ako pri splatení vo viacerých splátkach. Potom, ak bezprostredne po uzavretí zmluvy o úvere o splatení úveru jednorázovo je následne uzavretá dohoda o splatení úveru vo viacerých splátkach, má to za následok zdraženie úveru (zvýšenie RPMN). Táto skutočnosť nie je spotrebiteľovi náležite odôvodnená a vysvetlená. K uzavretiu dohody o splatení úveru v splátkach spotrebiteľ pristupuje v domnienke, že sa tým nemení výhodnosť jeho úveru. Fakt, že dohodu o splatení úveru v splátkach spotrebiteľ uzatvára bezprostredne po uzavretí zmluvy o jednorázovom splatení (v deň uzavretia zmluvy) možno považovať za nekalú obchodnú prax žalovaného, tak ako konštatoval aj okresný súd vo svojom rozhodnutí, a na ktorú poukázalo aj rozhodnutie Bankovej rady NBS Slovenska zo 07.06.2016 pod č. GUV-709/2016.

13. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

14. Keď okresný súd rozhodol o finančnom zadosťučinení, podľa názoru odvolacieho súdu jeho rozhodnutie nemožno mať za náležité a presvedčivo odôvodnené. V odôvodnení rozhodnutia v súvislosti s priznaním finančného zadosťučinenia síce okresný súd uviedol viaceré rozhodnutia súdov a cituje z ich obsahu pokiaľ ide o všeobecne právnou praxou prijaté názory na kritériá pre určenie výšky finančného zadosťučinenia. Avšak v danom rozhodnutí podľa názoru odvolacieho súdu chýba odôvodnenie v intenciách daného prípadu - z akých konkrétnych zistených skutkových okolností súd vychádzal, keď žalobcom uplatnený nárok na finančné zadosťučinenie vo výške 400 eur bol podľa úvahy okresného súdu v danom prípade primeraný, vzhľadom na intenzitu zásahu do práva spotrebiteľa (žalobcu). Aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, na ktoré poukazuje okresný súd (sp. zn. 3Obo 147/2007, 6Obo 302/2006) napriek tomu, že v súvislosti s priznanou výškou finančného zadosťučinenia je treba uviesť, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie je nárokom objektívnym, ktorý nie je viazaný na naplnenie akýchkoľvek subjektívnych podmienok, totiž vyplýva, že je treba mať na zreteli, že finančné zadosťučinenie a jeho výška má byť „kompenzáciou za nevyčísliteľné straty, ktoré postihnutý utrpel“, resp. „prihliadne sa aj na to, aby náhrada ujmy predstavovala určitú satisfakciu za stav, ktorý musel žalobca týmto konaním žalovaného strpieť“. Inak povedané, aj keď predpokladom priznania finančného zadosťučinenia je v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa to, aby spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej predpismi na jeho ochranu, je treba zrozumiteľne uviesť, či a ktoré práva žalobcu ako spotrebiteľa boli porušené postupom žalovaného a posudzovanou úverovou zmluvou v danom, konkrétnom - tu v prejednávanej veci. Okresný súd uplatnený nárok na finančné zadosťučinenie v sume 400 eur odôvodnil (v bode 20. odôvodnenia) ako veľmi mierny až poddimenzovaný, vzhľadom na skutočnosť, že v zmluve sa nachádzajú „viaceré neprijateľné zmluvné podmienky, na ktoré bolo vyššie poukázané“ (zjavne predchádzajúce body odôvodnenia rozhodnutia). V texte odôvodnenia okresný súd hodnotí RPMN ako neprijateľnú zmluvnú podmienku (žalovaného z tohto dôvodu stíha sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru). Ďalej súd cituje z iných rozhodnutí súdov v obdobných veciach, avšak až na výnimku v závere bodu 21. odôvodnenia rozsudku (.....celkové náklady úverov poskytovaných spoločnosťou POHOTOVOSŤ s.r.o., ktoré pozostávajú z úroku a z iných poplatkov sa javia veľmi vysoké, v niektorých prípadoch predstavujú náklady takmer 100 % ročne zo sumy získanej od spoločnosti POHOTOVOSŤ - aj v spornom prípade sa jedná o obdobnú situáciu) súd neuvádza konkrétne dôvody porušenia v danom prípade, pre priznanie finančného zadosťučinenia práve vo výške 400 eur. Aj keď náhrada škody v tomto prípade plní predovšetkým sankčnú funkciu, nie reparačnú funkciu, nakoľko sa okresný súd pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení žalobcu zaoberal len okolnosťou, že žalovaný sa nezdržal uplatňovania nároku z titulu neprijateľnej zmluvnej podmienky, čo je len jedným z kritérií pri voľnej úvahe súdu pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia, preto odvolací súd rozhodnutie okresného súdu vo výroku, ktorým súd žalovaného zaviazal povinnosťou zaplatiť žalobcovi finančné zadosťučinenie vo výške 400 eur zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

15. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie podlieha voľnej úvahe súdu, čo však neznamená ľubovôľu súdu. Pre svoju úvahu súd musí mať k dispozícii dostatok tvrdených a preukázaných skutočností, z ktorých súd pri svojich úvahách musí vychádzať. Je nutné prihliadnuť k tomu, akým spôsobom výšku zadosťučinenia žalobca zdôvodňuje, aké dôkazy v tomto smere označuje, avšak rozhodnú je úvaha súdu, ktorá smeruje k zisteniu primeranosti priznávaného zadosťučinenia v peniazoch. Súdnosť musí o výške primeraného finančného zadosťučinenia uvažovať v intenciách konkrétneho sporu a vychádzať z konkrétnych zistených skutkových okolností. Súdnosť prihliadne na závažnosť a intenzitu protiprávneho konania, vplyv tohto konania, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu. Až na základe takto zistených skutočností je možné určiť výšku zadosťučinenia. Odvolací súd zdôrazňuje, že hlavným kritériom pri finančnom zadosťučinení je kritérium primeranosti (výšku uvedenú v petite nemôže súd prekročiť). Okresný súd pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení zjavne zvažoval tak ako je vyššie uvedené, len okolnosť, že žalovaný sa opakovane nezdržal uplatňovania nároku z titulu neprijateľnej zmluvnej podmienky, čo je len jedným z kritérií pri voľnej úvahe súdu pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia. Úlohou okresného súdu bude v ďalšom konaní postupovať v naznačenom smere, pričom pri výške finančného zadosťučinenia je potrebné, aby súd uviedol dôvody, prečo priznal finančné zadosťučinenie práve v ním ustálenej výške.

16. Nakoľko odvolací súd zrušil čiastočne rozhodnutie vo veci samej, zrušil aj závislý výrok o trovách konania. Súdnosť prvej inštancie v ďalšom konaní podľa výsledku konania rozhodne znova aj o trovách konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania.

17. Senát krajského soudu přijal toto rozhodnutí poměrem hlasů 3 : 0.

Poučení:

Proti rozhodnutí odvolacího soudu je přípustné dovolání, ak to zákon připuštěá (§ 419 CSP).
Dovolání je přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu vo věci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo věci, ktorá nepatří do právomoci soudů,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej věci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej věci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolání je přípustné proti rozhodnutí odvolacího soudu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutí soudu prvej inštancie, ak rozhodnutí odvolacího soudu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho soudu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho soudu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolání v případoch uvedených v odseku 1 nie je přípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uznesení podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolání podľa § 421 ods. 1 nie je přípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolání len proti dôvodom rozhodnutia nie je přípustné (§ 423 CSP).

Dovolání môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutí vydané (§ 424 CSP).

Dovolání môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolání, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolání sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho soudu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolání je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).